

فضیلت شب نیمه رجب در کلام حاج آقا مجتبی تهرانی

وقتی رو آورد بنده به سوی پروردگارش، به همین مقدار خدا دستش را می گیرد. یکی از اوقات خوب روی آوردن به خدا و از او خواستن امشب است. ایام شریفه ای است نیمه رجب.

وقتی رو آورد بنده به سوی پروردگارش، به همین مقدار خدا دستش را می گیرد. یکی از اوقات خوب روی آوردن به خدا و از او خواستن امشب است. ایام شریفه ای است نیمه رجب.

به گزارش خبرگزاری مهر متن پیش رو سخنان آیت الله مجتبی تهرانی درباره فضیلت نیمه رجب است که صوت آن نیز قابل دریافت است.

یکی از بزرگترین ابواب، رو آوردن به خداوند است. از امام صادق(ع): «اِذَا قَالَ الْعَبْدُ: مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ: مَلَائِكَتِي اسْتَسْلِمَ عَبْدِي أَعِيْثُوهُ، أَدْرِكُوهُ، أَقْضُوا حَاجَتَهُ»؛ (۱)

هرگاه بنده بگوید: ماشاء الله، لا حول و لا قوه الا بالله، خداوند می فرماید: ای فرشتگان من! بنده ام تسلیم شد، کمکش کنید، او را دریابید، حاجتش را برآورید. این زیبایی را می خواستم بگویم؛ استسلم یعنی همین که می گویی خدا هر آنچه تو می خواهی، همین که به زبان می آوری. هیچ پناهگاهی جز پناه تو نیست؛ هیچ نیرویی جز نیروی تو نیست؛ همینجا وارد وادی استسلام می شوی. بعد هم که خدا به ملائکه امر می کند که اعیثوه، ادرکوه کمکش کنید؛ یعنی رو آوری به خدا و از او درخواست کردن؛ می توانیم ما به شرط اینکه اعضا و جوارحمان را نگه داریم در همان مسیر الهی.

وقتی رو آورد بنده به سوی پروردگارش، به همین مقدار خدا دستش را می گیرد. یکی از اوقات خوب روی آوردن به خدا و از او خواستن امشب است. ایام شریفه ای است نیمه رجب. در روایت آمده است که حضرت آدم (ع) عرضه داشت به پروردگار:

«یا رب أخبرنی بأحب الأيام إليك و أحب الأوقات فأوحى الله تبارك و تعالى إليه یا آدم أحب الأوقات إلى يوم النصف من رجب یا آدم تقرب إلى يوم النصف من رجب بقربان و ضیافه و صیام و دعاء و استغفار و قول لا إله إلا الله یا آدم إني قضيت فيما قضيت و سطرت فيما سطرت أني باعث من ولدك نبيا لا فظ و لا غليظ و لا سخاب في الأسواق حلیم رحیم کریم عظیم البرکه أخصه و أمته بیوم النصف من رجب لا یسألونی فیه شیئا إلا أعطیتهم و لا یستغفرونی إلا غفرت لهم و لا یستترقونی إلا رزقتهم و لا یستقیلونی إلا أقلتهم و لا یسترحمونی إلا رحمتهم یا آدم من أصبح يوم النصف من رجب صائما ذاکرا خاشعا حافظا لفرجه متصدقا من ماله لم یکن له جزاء عندی إلا الجنة یا آدم قل لولدک أن یحفظوا أنفسهم فی رجب فإن الخطیئة فیه عظیمه»؛ (۲)

حضرت آدم(علیه السلام) از خداوند پرسید که چه روزهایی و چه وقتیایی برای تو محبوب تر است. وحی آمد که محبوبترین اوقات روز نیمه رجب است که ای آدم در این روز با قربانی و ضیافت و روزه و دعاء و استغفار و گفتن لا اله الا الله به من نزدیک شو. ای آدم قضای من است که از فرزندان تو پیامبری ... با برکتی مبعوث نمایم که او و امتش را با روز نیمه رجب مخصوص می کنم که هیچ چیزی از من نمی خواهند مگر آنکه به ایشان بدهم و مغفرت نمی خواهند مگر اینکه می بخشم ایشان را و رزقی نمی خواهند مگر اینکه عطایشان کنم و بخششی نمی خواهند مگر اینکه سبک گردانسان و رحمتی نمی خواهند مگر اینکه بر ایشان ترحم نمایم. ای آدم کسی که روز نیمه رجب در حال روزه و ذاکر و خاشع و حافظ دامنش صبح نماید و از مالش صدقه دهد، هیچ جزایی نزد من مگر بهشت ندارد. ای آدم به فرزندان بگو که خود را در رجب حفظ نمایند که خطا در این ماه بزرگ است.

جلوی این نفس اماره را در این ماه رجب بگیرد

می خواستم به دوستان سفارش کنم که امشب از شب های بسیار شریف، فردا از روزها بسیار خوب. از این فرصت ها استفاده کنیم. اگر نتوانستیم خودمان را تا کنون به وادی استسلام برسانیم، لااقل از خدا بخواهیم که خدا به ما عنایت بکند که موفق شویم.

بنا بر نقلی امشب شب وفات حضرت زینب(س) است. بهترین وسیله را هم دارید. توسلی پیدا کنیم به بی بی حضرت زینب(س).

به نظر من اگر ما بخوایم ذکر مصیبت بکنیم راجع به حضرت زینب(س) فکر نمی کنم مصیبت کمتر از امام حسین (ع) باشد. حضرت زینب(س) صحنه هایی را دیده است که خود امام حسین(ع) به ظاهر آنها را ندیده است. کدامش را بگویم. یکی از دردناک ترین صحنه ها این است. نقل است که شب عاشورا حضرت زینب(س) مشاهده کرد که امام حسین(ع) دارد این اشعار را می خواند:

یا دهرُ اَفْ لَکَ مِن حَلِیل
کَم لَکَ بِالْإِشْرَاقِ وَ الْإِصِیل
مِن طَالِبٍ وَ صَاحِبِ قَتِیل
وَ الدَّهْرُ لَا یَقْتَعُ بِالْبَدِیل

و كُلُّ حَيٍّ سَالِكٍ سَبِيلٍ
 مَا أَقْرَبَ الْوَعْدُ إِلَى الرَّحِيلِ
 وَ إِنَّمَا الْأَمْرُ إِلَى الْجَلِيلِ (۳)

ای دنیا! اف بر دوستی تو که بسیار از دوستان و خواستارانت را سپیده دمان و شامگاهان به کشتن می‌دهی و هرگز به بدیل آنان قناعت نمی‌ورزی. همانا کارها به خدای بزرگ واگذارده و هر زنده‌ای رهروی ناگزیر این راه است.

حضرت امام زین العابدین(ع) می‌فرماید که گریه گلویم را گرفته بود و مراقب بودم که عمه صدایم را نشنود که دیدم ناگاه صدای ضجه حضرت زینب(س) بلند شد و از خیمه بیرون زد و بی حال افتاد و غش کرد. امام حسین(ع) آمد و خواهر را تسلی داد. اینجا فقط شنید از امام حسین(ع) که مسأله مفارقت است؛ اما چه گذشت به این خواهر در روز عاشورا. یک وقت آمد مشاهده کرد وَ الشَّيْمُ جَالِسٌ عَلَى صَدْرِكَ...

پی نوشت ها:

۱- بحار الأنوار : ۹۳ / ۱۹۰ / ۲۵ منتخب میزان الحکمه : ۲۸۲

۲- إقبال الأعمال (ط القدیمه) ج ۲ ۶۵۷

۳- اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۶۰۱ / بحارالانوار ج ۴۵ ص ۲

لطفاً صبر کنید ...